

Publicerad 2008-09-07 23:21 av Candyflesh

Passionerat hat.. och allt annat.

Varför slutar jag i ett vakuum.

Eller är det så jag börjar.

Innan jag vaknar upp i det oundvikliga slutet.

Är det när jag får luft som jag dör?

Tygla mig,

för jag kommer springa över dig,

stampa ner dig i marken med min otillräcklighet

Så du får trycka ner mig först.

Få mig på fall.

innan du faller själv.

Fallet blir alltid för hårt om du faller för mig.

Bara lite för smärtsamt,

Du har det i din blick.

Men jag kommer nog aldrig finna ord.

För vad det var jag alltid såg.

Det gjorde så ont att jag ville skrika

varje gång.

Och nu när du står så nära,

när du låter din kropp leva.

Så varnar jag dig för orden,

och du blir hård.

På din tunga finns allt jag vill höra,

och allt jag aldrig erkänt att jag vill ha.

Men du visade dom med dina fingrar,

Är det när du får lov att älska mig jag dör?

Ja du visade mig med dina fingrar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Candyflesh med Poeter.se id #17249 innehar upphovsrätten